

(25)

துப்பறியும் தொடர் நவீனம்:

நீலாவின் ஏமாற்றம்

என்பாராது வகையில் விமான நிலையத்தில் தீவிரவியையும் சர்க்காரையும் சண்ட அழகேசன் அப்படியே அசந்து நின்றுகொண்டிருக்கிறார் சமாளித்துக் கொண்டு சர்க்காரைப் பைக் கொடுத்தார் அழகு.

"என்ன மீட்டர் சர்க்கார்? நீங்கள் இன்று விமான நிலையத்துக்கு வந்ததை விட்டு ஆசைப்பட்டாயிற்று. ஆனால் என் நம்புகவும் காத்திணைப் பிணையாநிரி இங்கு வந்துவிட்டாள்!"

"ஏன் அவள் இங்கே வராமல் வரக்கூடாது?"

"கடாது, கடவேய் கடாது அவளுக்குத்தான் விமான எங்கும் வேம்பாயிடுமே!"

தேவை

கொட்டி யாரும் ஒட்டுத் தொழிற்சாலைகளில் ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் பங்களாயரம் சேருபவர்களுக்கு மாத வீத ஆதாயம் ரூபா 150-00 கிடைக்கும். கொஞ்சம் போனாலும் பங்குகள் வழங்கப்படும். விண்ணப்பிக்கவும். விவரம்:

M. M. Rajadurai, 38, Temple Approach Road, Trincomalee.

நீலவேணி

"நவீன"

"விமானம்? விமான நிலையத்தில் வேறு விமானம் காட்ட ஆரம்பித்தது விட்டார்களா?"

"விமானம் என்ன, விமான நட்சத்திரங்களையே காட்டி ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்!"

சர்க்காருக்கு விஷயம் புரிந்துவிட்டது. பதறப் பதற அழகேசன் அங்கு ஓடிவந்தான் மாயம் புரிந்துவிட்டது. கேட்டான்.

"என்ன இன்று யாராவது விமான நட்சத்திரங்கள் வரவில்லையா?"

"வருகிறார்களாவது பிரபல தேவனீர்திய நடிக்கக்கூடிய பத்மினி ராஜ்வி இருவரும் இன்று இவ்வளவு வருகிறார்கள். அவர்களிடம் ஒரு வேட்டி வடுக்க வேண்டும். வழியில்

கொஞ்சம் தாமதத்தில் கேள். அதுதான் இப்படியானால் விருவிருக்க ஓடிவந்தேன். அது சரி நீங்கள் எந்த நாள் வந்தீர்கள்?" என்று திருப்பி ஒரு கேள்வியைப் போட்டான். அதற்குள் அங்கு குழுமிருந்த ராஜ்குப் பெருமக்களின் ஆரவாரம் கேட்டேன், அழகு அங்கிருந்து சொல்லாமல் கொள்ளாமல் நழுவினார். அவள் ஒரு கைத்திபமி

"நட்சத்திரங்களையே நட்சத்திரங்கள் அடிகளும் நம்மைப் போன்றவர்கள் கண்டானே. இத்தனை ஆர்ப்பாட்டம் எதற்கு?" என்று அது வரை மௌனமாகிருந்த நீலவேணி மறுமறுத்துதான்.

"நேருஜியோவந்தவர்கள் பட்டியலில் இனி உங்கள் அண்ணாவையும் சேர்த்து வேண்டியதுதான்!" என்று ஒரு போடு போட்டுவிட்டு ரோவீசின் இறக்கி கொண்டிருந்த இடத்துக்குப் போனார் சர்க்கார். நீலாவும் அவளிடம் விட்டு தொடர்ந்தான்.

அன்று மருத்துவக்கூட்டு வெளியே துறையும் வந்ததற்குத் தெரிவிக்கிறேன். நீலவேணி அவசர அவசரமாக அன்று விமானத்தில் ரோவீசின் கைத்தளர்களின் பெயர்ப் பட்டியலில் துறவிடையாந்தான். 'நீ' என்ற தாயிதயார் அதில் இல்லை!

"உங்கள் 'நீ' இருக்கிறாயா இங்கே?" என்றும் சர்க்கார்.

"உங்கள் 'கொட்டி' எய்க்கட்டி காணாமல்!" என்று தன் பதிலாக.

"அவள் அப்படி கேட்டு வாயெடுப்பதற்கு, நன்றி நன்றி கொடுத்துப் பார்த்து விட்டுவிட்டு ஒரு மெய்டு டைட் தலைப் போட்டு அவர்கள் தீவிர திசையை நோக்கி விளாசுது வந்தார்.

நீலவேணிக்கு ஆசாயி யார் என்று புரிந்துவிட்டது.

அந்த அந்த ஆசாயி எக்ஸை பார்க்கத்தொண்டு தீவிர சர்க்கார் குறுகிய ஒரு தட்டுப்போட்டு. "கேள் சர்க்கார் உங்கள் எங்கேயும் தேடுவதடா?" என்று இரைந்தான்.

"வந்தாயா? சேழத்தேன். எங்கே நீகூட என் காணவில்லையா?" என்று பவத்துகொண்டிருந்தேன். தன்விடம் எங்கே காண்பாற்றினாயி!"

"'கேள்' என்றும், இன்னும் வேறு யாரையோ நீ எதிர்பார்த்திருக்கிறாய் போல இருக்கிறதே!"

"நான் எதிர்பார்த்தேன். இதோ இவள் எதிர்பார்த்தாள்!"

நீலவேணியின் பக்கம் தன் பார்வைகள் ஓட்டி விழ்த்தான் வயத்தி. அவன் அப்படியே விழித்த 'விழிப்பு' 'பார் இத்தப் பெண்?' என்று கேட்டபடியே இருந்தது.

"என்னடா அப்படியும் பார்த்துக் கொள்வதற்கு நீலவேணி, நம் அழகேசனின் தலையை"

"இதோ இப்போ புரிந்தது இந்த அம்மா யானைப் பார்த்த இங்கு வந்தார்கள் என்று பட்டி—ராஜ்வி கையப் பார்த்துக்கொள்!"

இருந்தார். இங்கு வந்து பார்க்கிறது, அவர் வரவில்லை என்று பரிந்துருளும்; அப்படி ஒரு தனி இத்த விமானத்தில் உன்னுடன் பிரயாணம் செய்வீர்களா?" என்று கேட்டான் சர்க்கார்.

"இத்த விமானத்தில் பார் விருந்து புறப்பட்டவர்கள் ஒருத்தர்தான்!" என்று கூறினார் சர்க்கார்.

வைத்தி—சர்க்கார் தீவிர ஒருமுகம் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்கள். புறப்படும் போது அந்தச் சிறுவன் டிரைவரை அழகேசன் தேடினார். யாரோவையே மொழிந்தகொண்டு தீவிர கட்டித்தொடுக்கட்டான் அன்னும் தீவிர தீவிர வேண்டும், அவர்களை ஒரு யீக்கியே மூடியவிடின்.

நீலவேணி தன் காதில் ஏறிக்கொண்டான். சர்க்கார் பறந்தது, சர்க்காரும் வைத்தியம் தங்கள் காதில் ஏறிக்கொண்டார்கள். அந்தச் சர்க்காரும் பறந்தது.

நீலவேணிக்கு ஒரு சித்திரம் தீவிர இத்த விமானத்தில் வரவதற்கு உடல் தீவிரமும் தலைத் தெரிவித்திருந்த 'நீ' ஏன் வராமல் போனார். விழிப்பில் ரோமபயம் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்! எல்லா வாய் தம்பிக்கை போடு அவர் அன்றாடம் அருமபடி விமான நிலையத்தில் பங்கிள் அனுப்பிவிடுத்தான்.

"நான் நடக்கிறேன் இன்னும் 'கொட்டி' பார்த்துக் கொட்டி 'நீ'யின் வரவையாவது சிறப்பாகவும் என்று குறுகிய பட்டி கொண்டு வந்தான்! ஒரு வேளை அப்படியே இருக்கிறார் தன் அழகேசன் மகன் டிரைவரின் காதில் 'பார்' கொண்ட இவ்வளவுக்குக் காட்டி எடுத்து வரும் பதிலில் என்று 'நீ' அவர்கள் புறிய சர்க்காரும் ஏறும் செய்துகொண்டாரோ?..."

(26)

இதோ பாரீஸ்!

நீலவேணி கொட்டியில் மூன்றுவது மாதத்தில் ஒரு அழகு. அந்த அழகு நமக்கு ஏற்கெனவே பழக்கமான அழகுதான். மீதுறியம் தங்கியிருக்கும் உணர்ச்சிகொண்டிருந்தான். அவருடைய கையில் அரை காடுக்குமேலே எரித்து போன 'விசேர்ட்' ஒன்று புனைந்துகொண்டிருந்தது. விபத்துக் காப்பகம் எல்லாம் யூரணமாக ஆர்ப்பெய்ந்துவந்தன. பழைய மீதுறியினால், மருமதப்போடு காணப்பட்டாயிற்று அவன் தீவிர சர்க்கார் யார் வரவையோ எதிர்பார்த்துத் தவித்துக்கொண்டிருந்தான். துள்ளுவதைப் போலவும் வகுமறுமாக இருந்தான்.

கொட்டி வாய்ப்புள்ள இடங்கள் ஒரு காள் உயர்வாக துறந்தது. அதிலிருந்து இறங்கினால் நீலவேணி, 'மகனாக' கொண்டு 'விட்ட' விழிப்பை மூன்றுவது மாதங்கள் அடைந்த நீலவேணி மீதுறியின் அழகுக் கதையைத் தட்டினார்.

மீதுறியில் அவர்க்கு தரவாயில் இத்தகொண்டு இருக்கிற வந்தான். தீவிர சர்க்கார் துறந்ததில் நீலவேணி 'நீ'யே இருக்கிறார்? ஏன் அன்றாடம் வரவில்லை?"

என்று அடுக்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

நீலவேணி விஷயத்தைக் கூறினார்.

"அப்படியா?" என்று ஆசாயித் தெரிவித்தான் மீது. "நீலவேணி 'நீ' அப்படியும் பட்டி ஆசாயியோடு ரோமபயம் அழகேசன் மனிதராகவே ஒருவரை வினாக்கொடுத்த பழக்கம் காட்டினும் வேல்காமல்—ஆ ராஜ்வி கையப் பண்ணியிருக்கிறது கொட்டி தெரிபது அவர் கொண்கள் அப்படியும் பட்டி கை இன்று வராமல் போனார்?"

"விமானத்துக்குப் பீத்திவிடுக்கக்கூடும். அங்கு உணர்ச்சிகள் ஏதும் திரைந்து ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். இத்தனை ஆர்ப்பெயர்வையெல்லாம் பார்த்து நோண்டு ஒரு மனிதர் பங்கிள் அன்று காண்பது நமக்குப் பங்களாயதற்கு" என்று அழகேசன் கூறினார் நீலா.

கொஞ்சம் போய் 'நீ' வரவதையப்பற்றி இருவருக்கும் விடைகள் யோசனைகளைத் தர அப்படி அந்தப் பெண் 'கொட்டி' பார்த்து வின் பக்கம் திரும்பினார்.

"சர்க்காருக்கு அழகேசன் அனுப்பினாய் அம்மா!" என்று கேட்டான் மீது.

"ஒருவர் பார்க்கவில்லை, எல்லாருக்கும் அனுப்பிவிட்டேன்!"

"உங்கள் அண்ணாக்கு?"

"முதல் 'இவ்விடங்கள்' காட்டி அவனுக்குத்தான்!"

"பிரதமருக்கு?"

"அவரை விட்டால் தன் 'கொட்டி' பார்த்து நடக்கிறாயா?"

"எதிர்ப்படுத்தி தன் வந்தே!"

"அம்மா! இதோ இருக்கிற அழகேசன் அனுப்பப் பட்டி விமானங்களின் பட்டியல். இதில் பங்கிள் பார்த்தால் உங்கள் புரிந்து விடும்!" என்று கூறி ஒரு காலை தந்தது மீதுறியின் பங்கிள் தீவிரமே தீவிர.

அன்றாடம் பற்றிக்கொண்ட மீது "என்னிடம் வேண்டும்தான், குறுகியவர்களை உணர்வோமபயம் தீவிரத்தொடுத் துகொண்டிருக்கிறேன். இத்தநிலையம் பதினாக்கள் என் நாமம் அருகேதிற விழாவிடப்போது உங்கியப் பார்ப்பாக்கு அன்றாடம் சேவிய எல்லாவிடங்களில் உடை நகரங்கள் எல்லாவற்றிலும் தாக்கில் மீசை சர்க்கார் பார்ப்பை நீ பார்க்க வேண்டும். பரமே தொகுது. 'மீது', 'மீது' என்ற சர்க்காரின் அழகும், அத்தச் சர்க்காரின் இருவருக்குக் காணத்தொடுத் தொட்டு தீவிரம் கட்டிடங்களின் உயிரினும், நமது நிலியின் விஷய தெரிவான ஓட்டினும், அதில் மீதங்கும் உணர்ச்சிப் பட்டிகளும், இன்னும் தீவிரத்துக்கு மீது தெரிவித்துப் தெராளத்தக் காட்டினால் நமக்கும் 'மெய்டிரே' என்ற 'பாதாள்' ரெளக் வரையுள்ளும், பூர் தொட்டங்களும், புத்தகங்களும், பார்ப்பாக்கும் துறந்தது விட்டால் ஒரு கொர்க்க நாள் கையில் தீவிரப்பத்த தானம் நெருக்கலில் ஏற்படுத்தி!"

மீதுறியின் பாரீஸ் காண்கிய தும் நீலவேணியை அப்படியே அணக்காகத் துக்கிக்கொண்டு பாரீஸ் நகரத்தில் 'தடாஸ்' என்று போட்டது.

பாரீஸை விளாசித்தொடும் எழியிருந்தது அவனியும் வந்ததொடுக்கிறது; அத்தநிலியில் மீதநீதுகொண்டிருந்த உணர்ச்சிப் பட்டிகளும் அவன் எதிரி கொண்டு மீதநீது சேவந்தது; வண்டொடுபோய் 'மீது' கிடுகொண்டிருந்த பாரீஸ் பட்டிவந்தது சர்க்காரின் வகுக்கிக்கொண்டு சேவந்தது 'கொடுக்க' சர்க்காரின் ஏறிக்கொண்டு 'நீ' என்று பங்கிள் வந்தது; தடா (19-ம் பக்கம் பார்க்க)

உயர்தரமான நகைகளுக்கும்— வைரங்களுக்கும்

ஏ. கே. எஸ். மாளிகை & சன்ஸ்

519

போன்: நகை 63,65, கள்ளா திட்டி

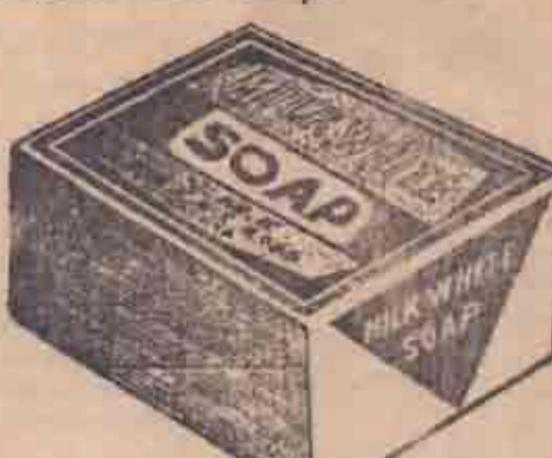
யாழ்ப்பாணம்

A. K. S. & SONS

JEWEL HOUSE JAFFNA.

கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கு உபயோகப்படுத்தும் புதிதான அறிமுகப்படுத்தும்.

மில்க் வைற்

நீலசோப்

செரும் மெய்க்கும் கேட்டு வாங்கும்படி தயாரிப்பவர்கள்:

மில்க் வைற் சோப்

தொழிற்சாலை, யாழ்ப்பாணம்.

இ. ந. சாஸா, கிணாயூர்
 கே: மலிதலில் உள்ளது துக்கு எட்டாநது ஏது?
 ப: கடவுள்!

கீ. மலிநாயகம், கெட்டுநாடு
 கே: தரகரும் சேர்ந்தாரும் எங்கே இருக்கின்றன.
 ப: தரகம் தரத்திலும் சேர்ந்தும் பிராமத்திலும் உள்ளது.

கே: பசியின் தன்மை என்ன?
 ப: குழியின் தன்மையைக் கெடுத்திருக்கிறது அடிக்குடையை பற்றி எரிவது.

கே. ஏ. அம்பாள், வேலுவன்
 கே: ஆணும் பெண்ணும் ஒன்று உருவது எப்போ இரண்டுபடுவது எப்போ?
 ப: 'திக்கால்' விடப்போது ஒன்று உருவார்கள் 'தலாக்' விடப்போது இரண்டுபடுவார்கள்!

கே. இ. திருநெல்வேலி, கெட்டுநாடு
 கே: அழியும் பெட்டகமே, "தானும் இரண்டும் சொல்லுக்கு தன்" என்பதன் பொருள் என்ன?
 ப: தான்கு அடிக்கல் கொண்டு தானடி யாரும் இரண்டு அடிக்கல் கொண்டு திருக்குறளும் பெரிக்குப் பசும் குதாரும் தருபவன் என்று பக்கத்திட்டுப் பண்டிதர் சொன்னார். ஆனால் கட்டுமையுக்கத்தம் பர் இந்த பழமொழியே சிவபிரமணம் என்றும், சரி யான பழமொழி "தானும் இரண்டும் பண்டிதர் குறி" க்கென்று. அதாவது தான்கு காக்கின்ற உடல் ஆகும் இரண்டு காக்கின்ற உடல் கொழியும் கண்ணுக்குத்த யின்புலத்தின் அழியாமலான தன்மையே!

கே. சி. பொன்னுத்தூர், புதினத்தூர்
 கே: பொருளையின் என்னுள்?
 ப: பொருளையின் என்னுள் மரணம். அதற்குமேல் பொருள் வேண்டிய அல்ல!

கேட்டுப் பாருங்கள்

சுயகீர்

ரீ: கையும் உள்ள ஆணும் அழியும் அழியும் மலி தன் மாரும்மே!
 இ. அ. அருமத்த தம்பி, அந்த அழியும் அழியும் மலிதன் மார் எப்படித் சொல்ல என் தன்மையின் குறியே திறந்திடுவார், தம்பி. தான் என்ன சொல்வார்?

யம் ஏற்படாது. அப்படித் தான் பேர் தன்மைப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார்கள்.

கே: எப்படி இதன் அர்த்தம் போலும்.

ப: "சொல்லிப் பூரிவதில் மன்மதக் கலை" என்று மகா கவி பாரதியார்.

கே. என். பெருமாள், காந்தாய்
 கே: மத்தி மரீகாருக்கு யாரத்தாக்கு சொல் அரிசி எத்தனை சொத்துக் கொடுக்கிறார்கள்?
 ப: கொத்தா? மூட்டையா?

கே. க. களத்தாயகம், மருத்தித்தூர்
 கே: ஏழை எப்போது பெருமூக்கலிடுவார்?

பி. பி. தாதர், மட்டுமில்
 கே: சாவகச்சேரிப் பிரதி திதி ஏன் தாடி வளர்க்கிறார்?

வாள்மதி, கல்யாண் உடுமலை
 கே: கவிமையப் போக்க மருத்தென்ன?

கே. என். மலி, திருமலை
 கே: வட இவ்வகையில் பெண் கடத்தல் அதிகமாக நடைபெறுவதற்கு காரணம் என்ன?

ப: அவன் கட்டப்பட்ட வாங்கிய கவிப் புகட்டியும் எல்லா என்மையும் சரியாக இருந்து எழுத்து மட்டும் மாறிக் காணப்படும்போது.

ப: அமெரிக்கா சென்ற விடத்தின் யாராவது ஒரு கோல் குடிப்பது.

ப: யாராவதும் குடித்தியார் தரும் டாஸிக்கில் ஒரு கோல் குடிப்பது.

ப: அக்குள்ள பெண்கள் அநாவசியமான கவலைக் கட்டுப்பாடுகளைக் கட்டிப் பற்றி தயக்கமற்றவர்களைக் கட்டித் தப்பிவிடுகின்றார்களேயா?

மிட்டர் குடித்தியார்
 செ. கத்திரை.
 த. பெ. 1183
 கொழும்பு.-12

கே. என். கெண்டி
 கே: மத்தி மரீகாருக்காய் சூப்பாய் விழும் எப்படியிருக்கிறது?

ப: சூப்பாய் பொம்மை போல் அது தொழுக்கெட்டி.

க. தங்கா, திருமலை
 கே: மூட்டை மூத்தியதா? குஞ்சு மூத்தியதா?

க. இ. திருநெல்வேலி, கெட்டுநாடு
 கே: பிரத்தியட்சுடன் மலி தன் காணும் மதம் இன்பம் ஏது?

ப: சூப்பாய் பொம்மை போல் அது தொழுக்கெட்டி.

கே: ஒரு பெண்ணைக் காது விடப்பது எப்படி?

ப: குசத்தி அண்ணை! அறுபத்திநான்கு பற்களடங்கிய தாக்கரன் தீமான் வாயும், இராகவான் பீசை போன்ற தீமையினும், அம்பிக் குறிப்பாய்ந்த மூக்கும், அழியும் கண்ணும், அகல்கா

ப: இன்பம், ஐயா? அவன் பிரத்தியட்சுடன் இறக்கும் வரை காண்பது தன்பெயர் அல்லவா?

அப்போ தடுப்பார் யார் அத்தான்?

—நீலா வணன்—

கிருமூலம் அனைத்து கணம் வேறுமூலம் தட்டி விடுத்தி "சுருங்கிய அத்தா" கொண்டு மூக்குள்: மூத்தான் "மேலும் கடுமியான எத்தது? விசில் கவிமைய விடக்கு வாக்தம் தெரும பொதி: விவாடித்த நோத்திம் வேண்டாம்" என்னார்

"தென்னியும் பின்பும், வேண்டித் திருவெணம் வழங்கும் தென அன்பினி! அணர் காத்திதே ஐயும் தொழில்கள் சென்று வளமிடத் தழிற் கத்தை அழகல் சேவி மாகிடு பொருளிக் திடலாம் எங்கே பொய்க்குள் காலை குறி!

"குணமியை 'மேத்தன்' வேண்டுக(கு) 'அரி' இய கிருமிய பொது! விண்கிண குழந்தை? என்று விதிவின் நோதக் வேண்டாம்! பூணியைப் பொருளா தாய் பூட்டியின் பிணம்! ஆகவே காணியைப் நீங்கள் தெரிவ் களிப்பினக் கடலாம், ஆணும்...

★
 கட்டுழிற் கருக விசில் கண்கள் சரிவ் விட்ட! வட்டம மழிற் கத்தி விசியும் தெரியவில்லை! விசியும் குண்டு தானே! எப்படிக்கிறார் மானே? விட்டார் கண்ணெ வென்றேன் கேட்டார் வேண்டிம் வானம்...

★
 "மான்மியை மூத்தன் அடிதே மான்மியை காணும், தான் காண்பியர் வந்து தெரும! வழிவழி வந்த காதி கண்பியர் வெல்லியாம்" கத்திம் இவ்வகையில் இவ்வடி ஆகி கண்பியர் முத்திதர் பிணம் காண்பியர் முத்திம் வேண்டாம்.

★
 "மான்மியை மூத்தன் அடிதே மான்மியை காணும், தான் காண்பியர் வந்து தெரும! வழிவழி வந்த காதி கண்பியர் வெல்லியாம்" கத்திம் இவ்வகையில் இவ்வடி ஆகி கண்பியர் முத்திதர் பிணம் காண்பியர் முத்திம் வேண்டாம்.

★
 மொட்டிழ்த் தழியா நொது! முழும்பிக் குதினா, குத்தும் பெட்டக் கெண்டை மீதிதர் மீடி சிவியு) அகல்கல் கோட்டித் தொட்டித் தூங்கும் எங்கள் துறையவர் அருந்தி கென்றே கட்டியோர் முத்த மீதிடுக் கவி இத்தழ மீதிதும் சொல்லார்.

★
 "தாய் குழல் யாழும் காதுல் தலிப்பும்யார் அறிவோம்! உம்மை எங்ககறான் யாரோ? உகல் (கு) என்றும அடிமம்...! ஆணும் காங்குதம் தழிற் கத்திள் வற்றிவ் பொருளா தாய்த் திங்குறார் அடிமம் காத்தி திற்றிடச் சித்த மிணம்!

★
 "மான்மியை மூத்தன் அடிதே மான்மியை காணும், தான் காண்பியர் வந்து தெரும! வழிவழி வந்த காதி கண்பியர் வெல்லியாம்" கத்திம் இவ்வகையில் இவ்வடி ஆகி கண்பியர் முத்திதர் பிணம் காண்பியர் முத்திம் வேண்டாம்.

★
 "மொட்டிழும் பொருள் காக்கி கோடியாகக் கட்டிவ் யாரி! மொட்டியோர் வேண தெருமாம் வேண்டிய மட்டிம் வகல் கட்டியோவர் திண்கெளி! கிட்டெ கண்ணினக், பிரிக்குக் கண்கள் கட்டிடுக் கையே செம்பும் கட்டியும் காணும் மான்மியே!

★
 "மான்மியை மூத்தன் அடிதே மான்மியை காணும், தான் காண்பியர் வந்து தெரும! வழிவழி வந்த காதி கண்பியர் வெல்லியாம்" கத்திம் இவ்வகையில் இவ்வடி ஆகி கண்பியர் முத்திதர் பிணம் காண்பியர் முத்திம் வேண்டாம்.

★
 "மான்மியை மூத்தன் அடிதே மான்மியை காணும், தான் காண்பியர் வந்து தெரும! வழிவழி வந்த காதி கண்பியர் வெல்லியாம்" கத்திம் இவ்வகையில் இவ்வடி ஆகி கண்பியர் முத்திதர் பிணம் காண்பியர் முத்திம் வேண்டாம்.

★
 "மொட்டிழும் பொருள் காக்கி கோடியாகக் கட்டிவ் யாரி! மொட்டியோர் வேண தெருமாம் வேண்டிய மட்டிம் வகல் கட்டியோவர் திண்கெளி! கிட்டெ கண்ணினக், பிரிக்குக் கண்கள் கட்டிடுக் கையே செம்பும் கட்டியும் காணும் மான்மியே!

★
 "மான்மியை மூத்தன் அடிதே மான்மியை காணும், தான் காண்பியர் வந்து தெரும! வழிவழி வந்த காதி கண்பியர் வெல்லியாம்" கத்திம் இவ்வகையில் இவ்வடி ஆகி கண்பியர் முத்திதர் பிணம் காண்பியர் முத்திம் வேண்டாம்.

★
 "மான்மியை மூத்தன் அடிதே மான்மியை காணும், தான் காண்பியர் வந்து தெரும! வழிவழி வந்த காதி கண்பியர் வெல்லியாம்" கத்திம் இவ்வகையில் இவ்வடி ஆகி கண்பியர் முத்திதர் பிணம் காண்பியர் முத்திம் வேண்டாம்.

இதற்கன்றோ வேண்டும் எழுத்து!

நமக்குத் தொழில் கவிதை என்ற பகுதியில் 'தொல்லி' எனும் கவிதை தூர் (2) தலைப்பில் வெளியான கடைசிய் பாட்டைக் கண்ணுற்ற இரண்டு தேயர்கள் "அரண்மனையோம்!" என்று மேற்படி பாட்டைத் தேர்த்து நேருத்துத் தொகுத்து வழங்கிய கவிஞர் 'மறாகவி' மீது கவிதைக் கண்ணொடுத்திருக்கிறதைக் கட்டித் தாரக் கத்தி சமீக் தமது வாசக அன்பர்கள் கண்டிருக்கலாம். மதராசியாரும் இவ்வகில் விட்டுவிட்டமட்டார் என்று தாம் எண்ணியது விண்பொகலிவிட. இத்தொ அவர் கருமி ஞர், கேளுங்கள்.

கட்டியுள் நீ தந்து "கண்ணியம்" என்றுவகல் "மான்மியை தூர்!" என்று மறுத்தொழுவியிப் பாட்டினர்
 கெத்தி 'முடிந்த' திண்கெத்தி வேண்டியது தெரிவித்தல் என்ன சிறப்பு?
 கத்திற் சிறு அட்டை "முனை, தொடுத்திடுகி!" என் தத்தி, முகலிவ அகல்கத்திடுகி
 கெத்தி வேயிப் பக்கத் தொழுவகல் படித்தவரைக் கொண்டுபடித்தி, மிக்குள்ள தெய்வ மிடுக்கு?
 'கிண்க' என் கிண்க சிறப்பான தம் பெண்கள் 'கிண்க' என் பெண்கள் 'கிண்க' என் கிண்க...
 இத்திண்கைக் கண்ணிம் எத்தையும் தெரியாமல் கத்தியதில் உண்டோ கத்திது?
 தூர் தமக்குத் திண்கை * தென்மாத இம் வேண பறிபோக விட்டிருப்பீர்!
 ஆன் விவாதினார் காணும் வழக்கத்தைக் கட்டினர்! இரண்டிடுதா கண்ணைக் கெட்டு?
 பெருகே விடும் திறந்தென்ன ஆவது? வாய் கிண்களும் காழிவு விடிபுயர்? கத்திம்
 எத்திண்கை, உண் இரண்டிண்கைக் கத்திம்! இதற்கன்றோ வேண்டும் எழுத்து?

யார் புரட்சிக்கவிஞர்? பாரதிமட்டுமா?

வள்ளுவர் பழைய மரபை எதிர்த்து, புதிது சமைத்த பண்டைய மாபெரும் புரட்சிப் புலவராவார்

நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர் கூட புரட்சி செய்த பெரியோர்களே

(ராஜன் கவாமிநாதன் எம். ஏ.)

தமிழகைப் பொறுத்த வரையில் புரட்சிக்கவிஞர் என்றதும் எவ்வாறும் பாரதியே என்று வார்க்கும், பாரதியார் புரட்சிக்கவிஞர் மட்டுமல்லாமல்; விடுதலைக் கவிஞர் என்றும் அவர் பாராட்டுப் பெற்றவர். நாட்டின் விடுதலைக்காகத் தம் கவிதைகளாலும் அணிக்சவன செய்கலாலும் புரட்சிசெய்ததால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழகப் புரட்சிக்கவிஞராக விளங்குவார் பாரதிதான் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரிய நாட்டு மக்களின் எழுச்சிக் காலம் எனக் கூறப்படுகிறது. இந்த நூற்றாண்டியே தான் ஆரிய நாடுகளில் உரிமைக் குரல் தோன்றியது; அங்கிலாந்து எதிர்ப்பும் தோன்றியது, காட்டுத்தீயோல் இந்த உரிமைக் குரல் உரிமைப் போராட்டம்—பல நாடுகளுக்கும் பரவியது. இந்திய நாட்டின் விடுதலைப் போரில் கலந்துகொண்டு உரிமையே நியாயம் செய்தவர்கள் பலர். இவர்கள் நாட்டின் விடுதலைக்காகப் பன்னூற்றாண்டுகளும் பல வகைகளிலும் தொண்டாற்றினார்கள். இவர்களும், தாங்கள்கொண்டிருந்த மக்களை உணர்ச்சிப் பெருக்கெடுக்கும் தம் கவிதைகளால் விழித்தெழச் செய்த பெருமை பாரதிக்கே உரியது. தெய்வீகமே, பாரதியோடு போட்டிக்கு இப்பெருமையின் பங்கு கொண்டவர் எவரும் இயர் எனலாம். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு நினை.

நியூஜே ஒரு புரட்சிக்கவிஞர் பாரதியார்தான் என்று மேடைகளில் பலரும் மார்பு தட்டிப் பேசக் கேட்கிறோம். வாண்பு பிளக்கும் அளவுக்கு இருக்கிறது பேசு சொகி. இதைக்கேட்கும் தந்திரமில்லாமல்—இக்கூ இக்கூ எனக் கூறுகிறது; நடுவு நிலைமை பிழைந்து ஓர் வஞ்சகம் செய்திருக்கின்ற இவர்கள் என வருந்துகிறது. வேறு புரட்சிக்கவிஞர் தமிழ் நாட்டில் பிறக்காமலில்லை. அவ்வளவு விரைவில் தமிழ் நாடு கேடு கேட்டதாம்.

புரட்சி என்றும் சொல்லிவிட்ட பொருளுடையது. புரட்சி என்பது அரசியல் புரட்சி என்று மட்டும் பொருள் கொள்வோமாயின் அச் சொல்லின் பொருள் குறுகி விடுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தம் தம் கேற்ற மன நிலையில் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுவது அடாத.

நமது சமுதாய வாழ்வில் என்னவோ. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டே புரட்சி நூற்றாண்டு எனப் பெருமை போடு நாம் கூறும் அளவுக்கு வளங்குகிறது. இன்று வரும் புரட்சி, எத்தனை எத்தனை புரட்சிகள்! தம் நாட்டினும் புரட்சி புரட்சியால் தாம் தம் வாழ்வும் மகனும். நினைத்தவள ஒன்றிற்கு எதிராக ஒன்று தோன்றுவதும் புரட்சிதான்!

நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர்

இத்தக கண் கொண்டு நோக்குவோமானால் தமிழ் நாட்டின் புரட்சிக்கவிஞர்கள் பலர் இருந்ததை உணர்வோம். வானம்பிணி இராமன் மனிதனும் சிறந்தவனாகவே கூறுகிறது. ஆனால் தொடக்கத்திலிருந்து தம் பன் இராமனைக் கட்டிவந்தே காண்கிறோம். மற்றும் புத்த இராமாயணம், கலை இராமாயணம் போன்ற கையையும் இராமன் மனிதனும் சிறந்தவனாகவே கூறுகின்றன. 'மன்னன் உயிர்த்து மனிதன் உணம்' என்ற சங்க காலக் குறையும் கம்பன் மாநிலவமைத்தானைவனா? 'புனை புத்தனும் பாரதன் கந்தனும்' என்றும் உண்டல்லவா? இது கருத்துக்களுக்கு மீதி விளக்கமல்ல.

இத்தக கண் கொண்டு பார்த்தால் நான்கும் குடிவனமே' எனப் பாடிய நாவுக்கரசர் மற்றும் கத்தரர், மணியாசகர் சேக்கிழார் கம்பன் ஆரிய ஆணவரும் புரட்சி செய்தவர்களேயாவார்.

புதிய மரபு

இவர்கள் வரிசையில் வைத்து என்னதற்கே இங்கே பழம் பெரும் புரட்சிக்கவிஞரும் உளர். அவரே வள்ளுவர், வள்ளுவர் பழம் பெரும் புரட்சிக்கவிஞர் என்பதனை இலக்கியத்தின் ஊழித்திணைத்தவர் கள் மறக்க மாட்டார்கள். வள்ளுவர் தமக்கு முந்திய புலவர் வழி நின்று பாடவில்லை; ஆண்டாண்டாகத் தமிழ் நாட்டின் திவ்யத்து வந்த மரபை அவர் எதிர்த்தார்; இலக்கிய மரபை எதிர்த்தார்; வாழ்க்கை நெறியை எதிர்த்தார்; துவளியோடு இறுமாப்போடு எதிர்த்தார். அவர் அவ்வளவோடு நின்று விடவில்லை ஒரு புதிய மரபையும் பண்பாட்டையும் தீவிர நாட்டினார்.

பண்டை நான் தமிழகம்

அன்று தமிழ்ச் சமுதாயம் புளும் உண்டு கள் குடித்துப் பரந்தையரிடம் சென்று கவித்தது. பொதுவாக உலகம் முழு வதுமே இத்தக கேடு நினைத்திருந்தது. கள் குடித்தும் பரந்தையரிடம் சென்றும் வாழ்ந்ததால் கேட்டழிந்த நாடுகளும் சமுதாயங்களும் உண்டு என்பதனை மறக்க முடியாது. பரந்தையர் குழிநிலவால் பாண்டியன் செங்கோல்வளைத்தது என்பதை இலக்கியத்தின் ஊழித்திணைத்தவர் மறக்க மாட்டார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் வேலுத்திய இக்கேடுகெட்ட நாகரிகத்தை ஒருவரே எதிர்த்தார் என்று அவரின் பெருமை அளவிட நியாயமா?

'நாடகங்களுக்கே நான் மகிழ வந்தேன் பார்க்கும் கவிதை தேர்ந்தனவே' எனப் புறநானூறு பாடுகிறது. புலவர் உண்பதை புறத்தோடு அகமும் கூறும். பரந்தையர் தீயவை அகலாது நன்றியை குறுத்தொகைபா என்ற அகல் பாடல் நான்கள் கூறும்.

வான வெளியிலே.....!

ஆசிரியர்: தேவன்—வாழ்ப்பாணம், கிடைக்கு மீட்டர் என், என், சங்குநாதன் அன்ட் சன், வாழ்ப்பாணம், கிடைகுமா!!

'விழுவான தான்? தமிழியர்? அடையப்பர்! அது முடியாத காரியமே!' இப்படி பிடியாததாகச் சொல்லிச் சோம்பியிருந்த தமிழ்நூர்களுக்கெல்லாம் புதிது புதுப்புதிதுகொண்டேவா—வாழ்ப்பாணம்.

அரசியல், பொருளாதாரம் முதலானவற்றைத் தமிழியல் எழுதிப் புரிய வைக்க முடியாது என்ற காலமும் ஒன்று இருந்தது, அப்போது தமக்கு ஒரு 'கவி' கிடைத்தார்.

தேவன்—வாழ்ப்பாணம் இப்போது செய்திருக்கும் புதுமை இக் கவித்துக்கு வேண்டிய விஞ்ஞானக் கருத்துக்களைத் தமிழில் தெளிவாகத் தந்திருப்பதாகும். இத்தகைய பண்டைய தேவன்—வாழ்ப்பாணம் செய்த சமுத்திரக் கே பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்து விட்டார்.

76 பக்கங்கள் கொண்ட 'வானவெளியிலே.....!' என்ற விஞ்ஞான நூலிலே மொத்தம் 12 அத்தியாயங்கள், அவற்றிலே விஞ்ஞான விதந்தான் அழகாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவருக்கும் வளர்த்தோருக்கும் இக்கருத்து வேண்டிய விஞ்ஞான அறிவுக்கு ஓரளவு வழி செய்து தை 'வான வெளியிலே.....!' என்ற இத்த நூல்.

நூலாசிரியரைப் பாராட்டுகிறோம். இத்தகைய முயற்சி தொடர்ந்து தடைபெற வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்.

புத்தகத்தின் பதிப்பு அழகாய்க்கி, புரட்சிணல் அட்டை கையோடு கழன்று விரும்போக இருக்கிறது.

தமிழா விழித்தெழு!

ஆசிரியர்: இணைப்பார் தடராசன், கிடைக்கு மீட்டர்: பாரி தீயன், இராட்டுவே, சென்னை, தமிழ்நாடு.

தமிழ்புக காவலில் முன்று மாநகர்கள்
மட்டக்களப்பு சீர்திருத்தி திரு. சே. இராட்டுரை எழுதும் "தமிழ்புக காவலில் முன்று மாநகர்கள்" என்ற தொடர் எட்டுகளில் இவ்வாறு வரல்தா இதவரை தமது என்களுக்குவந்து சேராதமையிலும் அது இடம் பெற முடியவில்லை. யென்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.
—ஆசிரியர்

முன்பைய இரு பழங்கல் கையெழுத்து 'கள்ளுண்ணாய்' 'கொல்லாயம்' என்றும் அறி காரங்களால் வள்ளுவர் மறக்கிறார்; எதிர்த்தோடு.

வள்ளுவர் மருத்த தீயவை சங்க நூல்கள் கூறும் முறையில் வரும் மாநிலவமைத்திட்டார். அவர் தமது நான்கு பரந்தையர் தம்ம ருட்டம் (9-ம் பக்கம் பார்க்க)

நன்றி கூறும் தமிழ் அன்பர்கள்

எனக்கு வயது 33 ஆகிறது. 5 குழந்தைகளுண்டு. ஆக்தமா என்ற தொய்வு 15 வருட காலமாக என்னை நித்திரவதை செய்தது. நடுச் சாமம் தவி யாக ஊரி போடுவதற்காக ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்ற நாட்களை இன்று நினைத்தாலும் பயமாக இருக்கிறது. "ஆஸ்த்மடிக் கா" 3 டயட்டில் கள் எனக்கு பூரண குண மளித்துள்ளது என பல த ஆண்டவன்பிழ ஆண்டிக்கு சொல்லுகிறேன்.

ஒப்பம்
திரு. கே. அரங்கநாதர், 55/2, காலி ரோட், கொழும்பு-4.

எனக்கு 15 வருடமாக இருந்த ஆக்தமா பூரண குணம். தொய்வு ஏற்பட்ட நான் ஞாபகமேயில்லை. என் நன்றி ஆஸ்த்மடிக் காவுக்கு.

ஸ்ரீமதி இ. சரவணமுத்து "ரமணிவாசம்," தெய்வீகமே.

என் மனைவிக்கு 10 வருட காலமாக இருந்த ஆக்தமா, மாறடைப்பு, மாரிச்சலி பூரண குணம். நன்றி.
திரு. வி. முத்துக்குமார், Erracht Estate, Dehlowita.

"ஒரே பாட்டில் ஆக்தம டிக் கா" உபயோகிப்பவ்வரு ஞமாக எனக்கு இருந்த ஆக்தமா பூரண குணம். என் இதய நன்றி.
திரு. எம். செல்வன், Stokland Group, Udugama.

ஆக்தமா, மாறடைப்பு, மாரிச்சலி, மாரிச்சலி "க" என்ற சத்தம், இரவில் ஏற்படும் இருமல் இவைகளுக்கு
'ஆஸ்த்மடிக் கா'
(ஒரு நவீன சஞ்சிகி)
ஆஸ்த்மடிக் கா ஸ்பெஷல் ரூ. 15/-
ஆஸ்த்மடிக் கா சாதாரணம் ரூ. 5/-
சுகாதார வைத்தியசாலை.,
255 காலி ரோட்,
(யம்பலப்பிட்டிய கண்வண்டி எதிரில்)
கொழும்பு-4.

தமிழா விழித்தெழு! என்றது போன்ற தமிழியல் தாம் எழுதுவோர் பண்டைய தமிழியல் பெருமையின் கவித்து அகதப் பிடித்தவரும் இத்தகைய பேரீடம் இன்று இவ்விதம் தாழ்த்த விட்டபேத என்று வருத்தமும் கண்களில் கிழியல் இருந்து எழுதலாம். இது பொதுவாக உபயோகித்தும் தடைபெறாது. ஆனால் இத்த நூல் ஆசிரியர் பண்டைய தமிழியல் பெருமையை எடுத்துக் கூறும் தோடு அன்றலின் சிறமையை வரும் சித்திரக்க துண்டும் முறையில் சிறப்பு எடுத்துக் கூறிவிடுப்பது போன்ற தற் குரியது. அத்துடன் இன்று தமிழ் இளம் தாழ்ந்திருப்பதற்கு தமிழ்நாட்டை தவறாகவும் 'அயர்க்குடைய அரசிபந் தவியர்களின் தன்மைமும் பதவி வேட்டைக ஆயிம் ஓரளவுக்கு காரணமாக அமைக்கிறார்கள்' என்றும் இடித்துரைத்திருப்பது கப்பாய் இருப்பினும் தன்விடமாம் கொள்ள வேண்டியதே.

இன்று சமுத்தக தமிழ்ப் பேசும் இணம் இத்தகைய இழி நிலையை அடைந்திருப்பதற்கு சிலகால இன ஆதிக்க யெறி அடிப்படக் காரணமாய் அமைவிலும், அவ்வாறிக் கவெறி தமிழியல் அறிவுக்கு அடிக்காலு வந்திருப்பக்கத் துவியலாய் இருக்க பழியும் பால்மும் தமிழினத்தைய சாரும் என்பதை இம் ஆசிரியர் கட்டிக் காட்டி தவறவில்லை. "தமிழ் இணம் இனிமேல் தங்கியெடுக்கி விவண்டிச் சாதி, மது, மாகாணம் என்ற அடிப்படையில் மாறுபட்டு, பிளவுபட்டு இன்னாமல் எங்கோரும் ஒன்று பட்டு உரிமைக் குரல் எழுப்ப வேண்டும். இவ்வியல் விடுதலை வாழ்வு கிடைக்கும் என்று என்னு வது விண் கணவு" என்கிறார் ஆசிரியர்.

இன்று சமுதம் வாழ் தமிழ் இனத்தின் முன்னெற்ற தம் வேறும் அரசியல் முன்னெற்றத்தின் மட்டும் தங்கியெடுக்கவில்லை. அது சரக பொருளாதார அடிப்படையிலும் பெரிதும் தங்கியெடுக்கிற தென்பதைமும் இத்த நூல் ஆசிரியர் உணர் கிறார். (9-ம் பக்கம் பார்க்க)

கைலாசம்- -கண்டேன் (6)

ஜூன் 10-ந் திகதி. அன்று சியாமதரா மலை யுச்சிக்குச் சென்றோம். தாம் அடுக்கமில்லையெனினும் நல்ல ஏற்றம். மலைபுச்சியிலிருந்து கண்ணுக் கட்டிய தூரம் பார்த்தோம். ஆகா! என்ன விந்தை! உள்ளத்தில் புத்துணர்ச்சி, நடைதேவி தம் மனைதக் கவர்த்தாள். திரிசூலியின் நியம தொற்றம் இன்பம் மிகுவித்தது. இத்தனை தூரத்திலிருந்தே நந்தாதேவி வையும், திரிசூலியையும், தரிசிக்க வைத்த பெருமை சியாமதராவுக்கன்றோ உரியது. அம்மலை யுச்சியிற் பத்தி மிக்க சாறு ஒருவர் கிழிவின்றார். அவருடன் இன்னும் ஒரு சீடர் உண்டு. அவ்விருவருடன் எமது கூட்டமும் சேரவே பக்தர் கூட்டம் சேர்ந்து கொண்டது. பன்னா தானுகவே ஆரம்பித்தது. சியாமதரா உச்சியில் நிறுது நேரம் பத்தி வெள்ளம் பெருகி ஓடியது. அந்தப் பிரவாகத்தில் திணைத்து நின்றவிடாமல், எம்மையெல்லாம் சத்சம்பா அணைக்குத் திருப்பினார். அப்பெரியார். நெடு நேரம் ஆத்மீக விஷயங்களில் ஈடுபட்டோம். புறப்பட நேரமாயிற்று. இறுதியில் அவரின் பெயர் யாதென விசாரித்த போது "இதற்குப் பெயர் ஏது?" என்றார். உண்மை தான்.

ஸ்ரீ மகராஜ்

சாதாரண மக்களிடம், அதாவது ஆத்மீகத்துறையில் அடியெடுத்து வைக்காதவரிடம் நியாயம் என்று வினாவுவாமாளுள் பல வேறு விடைகள் வரும். நான் இத்தியன், நான் இயங்குகவன், தான் அறியாவி, நான் படித்தவன், நான் மூடவன், நான் பேசியவன், நான் மெய்நீத்தவன், நான் குடுவி, நான் ஒரு மகனவன், நான் முயலினதா, நான் பெண், நான் ஆண் என்றும் பண்புகள் வரும். "இக்கவைய பல வேறு விடைகள் வரக்கூடாது என்று சொல்லித் தொடர்பாய், தொழியில் விதாடர்பால், மனதில் தொடர்பாய் ஒரு வினாவுக்குரிய விடை வேறுபட்டுவருகின்றது. முன் கூறப்பட்ட

எல்லா விடைகளுக்கும் முன்பு இரத்தம் தான் (அது ஆத்மா) என்பதில் வேற்றுமையேல்லை. நான் என்பதைத் தொடர்ந்து வரும் இந்தியன், இயங்குகவன் என்ற தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு முன், நான், தானாகவே இருந்தது. ஆத்ம சொருபமாகவே இருந்தது; ஆத்ம சொருபத்தை உணர்ந்தோர்க்கு நாமமில்லை; தேயமில்லை. அந்த ஆத்ம சொருபம் தாய்மையானது; ஆனந்தமானது.

தனக்குப் பெயரிடலை என்ற அப்பெரியோரை பலரும் ஸ்ரீ. மகராஜ் என்று அழைக்கின்றனர். தாமும் அப்படியே அழைப்போம். ஸ்ரீமகராஜிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு, எமது ஜானகையை அடைந்தோம். மறு நாட்காலை சியாமதராவிடமிருந்து க்விண்டி என்றும் இடம் செல்லும் பாதையில் சிறு தோக்கி இறங்கினோம். சுமார் 5 மைல் வரை படிப்படியாக இறக்கம், சிரமமின்றி இறங்கினோம். இறுதி இரண்டு மைல்கள் தலைமேலாக அடிதோறும் இறக்கமாக அமைந்திருந்தது. 3000 அடி மேலே வந்து சேர்ந்தோம்.

ராம கங்கா

க்விண்டியிலிருந்து 5 மைல் தூரத்தில் ராமகங்கா ஓடுகிறது. சுமார் அரை மைல் தூரத்திலிருந்து அதன் வேகமான ஓட்டத்தை உணர் முடிவின்றது. அதன் அகலம் சுமார் 30 அடிகள் இருக்கும். ஆழமும் குறைவே. ஆனால் காசாள் கடந்து அக்கரை சேன்றுவிட முடியாது. மிக வேகமாகச் செல்கின்றது. தலைமேலாக ஓடும் அதன் வேகம், பெரும் கற்பாறைகளையே உருட்டிச் செல்கிற தெனில் அதனுட்க்வேய சந்தளிக்கவும் மனிதனை சமுத்திர ராசனிடமே கொண்டு

செல்லும் என்பதைக் கூற வேண்டிய தில்லை. மழை நேரமும், மலை நேரமும் நிறைத்து, மலைவளத்தைத் வாரி வாரிகளிடையே பாய்ந்து, தியத்தைச் செழிப்பாக்கும் நடதியின் கோடைத் திறனை என்னைப்படி இரவலற்கு சயாத வேலியின் செல்வத்தை மறவிர்த்தால் அபகரித்து வந்து, இவ்வாத மக்களுக்கு வாரி வழங்கும் வள்ளல் போன்றவையே, காட்டு அளிக்கின்றது.

ஆற்றைக் கடந்த அனுபவம்

சுமார் 4000 அடி உயரத்தில் பாயும் ராம் கங்காவைக் குறுக்காகக் கடந்து அக்கரைக்குச் செல்லுதல் வேண்டும். கடக்க வேண்டிய தூரம் குறைவுதான்.

சுவாமி சந்திரானந்தா

ஆனால் அபாயம் நிறைந்த ஆற்றுப்பாதை. முன்பெல்லாம் அதனை கடப்பதற்குக் கயிறுறுப்பாலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. நாம் சென்ற போது, அப்பாதை எடுக்கப்பட்டிருக்காது. புதிய பாலம் தனியே முறையில் கட்டப்படுகின்றது. பாலம் கட்டி முடியவில்லை. கயிறுறுப்பாலமும் எடுக்கப்பட்டிருக்காது. அப்படியானால் ஆற்றைக் கடப்பது எப்படி? என்று சிந்திக்குமுன் ஆற்றின் குறுக்கே போடப்பட்டிருந்த 2 சிறு மரங்கள் மீது நடந்து அக்கரையில் இருந்து ஒரு மனிதன் வந்துகொண்டிருந்தான். இரண்டு கால் மனிதர்கள் குறுந்தடிமேலே நடந்து, ஆற்றைத் தாண்டினர். நான்கு கால் குதிரைகள் நீந்திச் சென்று அக்கரை அடைந்தன. கூலி ஆட்கள் அணைவரும் குதிரைகள் மீது ஏற்றி வந்தகைமகளை எடுத்ததோன் மீது கமந்து கொண்டே, மரங்களின் தடிமேலே நடந்து சென்றனர். நாமும் ததியைக் கடக்க சிறு மரங்கள் மீது நடக்க ஆரம்பித்தோம். நடமாற்றில் நடந்த போது எட்டாத மேல் நிலைக்கு மனம் சென்றது. பத்தியிறும் அல்ல, பயத்தினால், பாதி வழியில் மரம் தரித்தனம் செய்வது. தடியின் தாண்டலத்தோடி சைத்து அடியெடுத்து வைக்காவிடின், கங்கை யுட்தாளம் போட வேண்டியவருமே என்ற அச்சத்தால் நிதானமாக நடந்து அக்கரை அடைந்தோம்.

வாழ்க்கைப் பாதையும் அனைத்தாரும்பாவத்தை ஒத்ததே. இன்பமும் என்னும் இருபக்கமும் வாழ்க்கைப் பாதை அனைத்து கொண்டு இருக்கின்றது. அதன் மத்தியில், பிறவியாசிய ஆற்றைக் கடந்து, அக்கரையடைந்து இறைவனைச் சேரும் ஒரே வழியைத் தோடு நிதானமாக நடத்தல் வேண்டும். இவ்வியைல் இடர்ப்பட்டு, தடுமாறிக் கழன்று, சிடு சிடுபாதாளத்தின் விழுந்து, திக்கு முக்காயுத் திணை வேண்டியே நேரிடும். யாத்திரையில் புறத்தே எதிர்ப்படும் கஷ்டங்கள், எத்தனை நிறத்த கருத்துக்களை போதிக்கின்றன! ராம் கங்காவின் மறுகரையில் ஒரு பகுதி சிறிது அமைதியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அங்கே ஆனந்தமாக நீராடி, சிறுநீர் அருந்தி, அப்பால் நடத்தோம்.

இறைவன் அங்கு மட்டுந்தான் உள்ளான்? இது என்ன பேதமை! உமது வீடுப்பம் நிறைவே ஏம்மை ஏன் போட்டு வந்தக் கிறீர்? என்று வாதிடுகிறது. ஒரு வாறு சமாதானம் கூறி உச்சி சென்றேன் அங்கு நிறைந்த குளிர் உடலை வாட்டுகிறது. தாங்களும் இயலாது. மீண்டும் மே 2 மைல்கள் இறங்கி நடத்தல் வேண்டும்! இறங்கி வரும் வழியே மிகச் சிரமமானது. நாம் வரும்போது மலை நேரமாகிவிட்டது. அத்தால், தொடர்ந்து பிச்சயானம் செய்ய இயலாமற் போயிற்று. இரவைக் கழிக்க இடத்தேடினோம்.

பேதாலி குகை

அண்மையிலே குகை யொன்று தோண்டியது. இறைவன் வித்த இயற்கை விட்ட இறைவனைக் கழிக்க ஆயத்தம் செய்தோம். சமையல் முடிந்த சாய்பிட்டோம். கரடு முரடான கற்கள் திணைத்த தியத்தைச் சம்பப்படுத்த சிறு இடம் குழைகள் பரப்பப்பட்டன. இயற்கையால் இழைக்கப்பட்ட அளவின் மேலே, கொண்டு சென்ற படுக்கை விட்புகள் விரிக்கப்பட்டன. நாம் கண்ணுறங்கும் போது, எமது படுக்கையின் சிறு இடம் குழைக்கு நடுவில் பூச்சிகளும், புழுக்களும் சுதந்திரமாக உலாவி வந்தன. பவிக்குளிர் உறக்கத்தைக் கவந்தது. காட்டு விளக்குகளைச் சந்தம் இடைவிடையே காதுகளைத் துளைத்தது. இய்கிதம் எட்டின் மத்தியில் விளக்கொகை கேட்க விழ்த்திருந்தது. புழு, பூச்சிகளோடு உறவாட இடமளித்த குகையை என்றும்

பேதாலிக் குகையில் உணவு தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கும் சுவாமி சந்திரானந்தாஜி அவர்கள். அன்னுருடைய அன்புள்ளத்தை என்னென்று சொல்ல.

கவியாக வந்த ஒருவன் உடல் கவின் முற்றது. அதனுல் வேறு ஆன் ஏற்பாடு செய்தோம். எங்காவது, நடுவழியில் கண்டம் ஏற்படாமல், மனித சஞ்சாரமுள்ள இடத்தில் கவியான் கவின் முற்றதும் இறைவன் கருணையுள்ளதின் செயல்களோ!

க்விண்டியிலிருந்து மிலம் வரை

ஜூன் 12- ஜூன் 19. சுமார் 4000 அடி உயரமுள்ள க்விண்டியிலிருந்து ஏறக்குறைய 5 நாட்கள் பிரயாணம் செய்தால் 11232 அடி உயரமுள்ள மிலத்தை அடையலாகும். மிலம் க்விண்டியிலிருந்து 36 மைல் தூரத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அவ்வழியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடங்களுண்டு. க்விண்டியிலிருந்து சுமார் 2 மைல் தூரம் பரந்தசமதரை. ஒரே வெளி, அருக்து 3 மைல் மிகக் குறைவான ஏற்றம். 4000 அடியிலிருந்து 5 மையுக்கு நடந்தால் 9000 அடி உயரத்திற்கு வந்துவிடுவோம். இடையிலே கிழியும் என்ற இடம் வகுக்கின்றது. அதைத் தாண்டிக் செல்வோமால் காலாழனி என்றும் உச்சி தோன்றுகிறது. உச்சியை அடைவதற்குள் உயிர் ஊசலாடுகிறது. காக்கள் கைகளை போய்த்தானாக வேண்டும்!

மறப்பதற்கில்லை. அதன் பெயர் 'பேதாலி'.

நுரியைக் கண்ட

அதிர்ஷ்டம்

மறுநாட்காலை பேதாலிக் குப் பீரவானிட கூறிப் புறப்பட்டோம். இறுமைத் தூரம் மெதுவாக நடத்தோம். அடர்த்த காடு, உயர்ந்த ஏற்றம், நடப்பது களைப்பை ஆக்கியது. வழியிலே துள்ள தரி ஒன்று (10-ம் பக்கம் பார்க்க)

சுழத்தவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

சுழத்தவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முதலாவது காரியக் கமிட்டிக் கூட்டம் சென்ற 7-2-59ல் நம் கூள் இயக்கத்திற் கழகச் செயலாளர் பருத்தித்துறை திரு. இராசலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றது. "சுழ அங்கத்தவர்கள் எல்லோரும், தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டத்தில், தமிழ் இனத்தை ஒற்றுமைப்படுத்தும் நல்ல கைக்கரியத்தில் முழுமுச்சோடு ஒத்துழைப்போம் என்று உறுதி கூறியது உன்னம் பூசிக்கின்றேன். அடுத்த காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இது விஷயமாக ஓர் முடிவான தீர்மானம் கொண்டு ஊர் வேண்டும்" என்று தலைவர்தம் தலைமைப் பேருரைவில் கூறினார்.

ராம் கங்கா நுதியிலாக் கடக்க நடுவே காணும் அருக்த் தடியில் நடக்க வேண்டும். பாதி வழில் தடி தானாவம் அருக்த் தடியில் அதற்கு இடையே நாம் அடி எடுத்து வைத்தால் பிறகு தானாக இறங்கி மேலே மேலே கங்கையிலிருந்து தாளம் போட வேண்டியதுதான்!

தினரயிலே படம் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. ராமன் கையெழுத்து. ஒரு புயலும். புயலும்—கவலை குணங்கள் அமைப்பி பெற்றிருந்தாலும் உறுதிப் பிடிப்பும் துணிவும் அந்த பாத்திரங்கள். இருவரின் உணர்வுகளும் தெளிந்தது கவல்கின்றன. ஆனால் பழமையின் போக்கில் ஊறி, பெற்றோரின் அன்புப் பெருக்கல்களிலிருந்து, அதற்குமேல் ஒன்றையும் எண்ணிப் பார்த்திராத அந்த அப்பாவிக்கு இருந்தப் புதுமையும், துண்மையுமான அன்பும் இடிவிழுந்ததைப் போலக் கவிதை உணர்வுகளை நிறைவு செய்திருக்கிறது. மனத்திற்குக் கடிவானம் போடப் பார்த்திருந்தனர். ஒருவரின் உணர்வு எட்டிப் போக முயற்சிக்கின்றனர். மனமா அடங்குவது? 'வெராக்கியமா, இடநிலிழுத்துகிறேன் பார்' என்று மார் தட்டுகிறது. சோதனை யும் தெளிவுமாக அவர்களை ஆட்டி வைக்கின்றது...

படத்திலே வலித்துப் போயிருந்த நான் பக்கத்தில் ஏதோ அசைவை உணர்ந்ததும் திரும்பினேன். விவரம் கண்டதைத் தடைத்துக் கொண்டிருந்தான். திரைப்படக் கதைகளைப் பார்த்தாக உன் கவல்களுக்கு இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு இனத்தாரி?

மெல்ல அவன் காதலியை குனிந்தேன். "அழாதே பார்ப்பார், பால் வேண்டுமா?" என்ற நான் ஏமாந்தேன்.

அவன் சிரிக்கவில்லை. முகம் கவித்தரானே என்றும் அதுவும் இல்லை. சோகச் சித்திரமாய் இருந்தான். அதன் பிறகு அவன் என்னைச் செய்தானோ எனக்குத் தெரியாது. திரைப்படம் மீண்டும் கண்கள் சென்றதென்பதால் அவன் பக்கம் திரும்பினேன். அவர்?

படம் மிகவும் சுவாச முடிந்தது. கவலையின் நான் முடிந்தது. கவலையாகக் கதைகளை நகர்த்தி அந்தக் கோழைப் பாத்திரங்களுக்கு மனத்திட்பம் ஏற்படுத்தவதற்கு ஆசிரியரின் பேரூஉருவாக்கிய சம்பவம்

நீலவேணி

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
வேண்டி பூரி வேடிக்கு நீலவேணிக்கு வழிவிட்டது. மேலே இறங்கினான். உடலே 'மாதா' ரெயில் வண்டியான 'மெட்ரோ' பெருமைபுடன்க் அவளை ஏற்றிக் கொண்டுவந்தான். அவள் வந்தது. (தொடரும்)

காதல் இதுதானா?

சிறுகதை — எழுதியவர்: இளம்பூரணி

கோப்பு மிகச் சிறந்தது. எவ்வோரின் தொகுத்ததையும் கதை அள்ளிவிட்டது. ஆனால் எனக்குப் பக்கத்தில் நடந்ததுபோல ஒருத்தரின் கவலையும் கரைக்கவில்லை.

வெளியே வந்த சன வெள்ளம் எங்கேயும் கொண்டு வந்து தள்ளிற்று. கட்டத்தோடு நான்கும் நடக்கலாமே. சனச் செறிவும் சந்தையும் ஒருவாறு குறைந்த விட்ட பின்னரும் விவரம் வாயே நிறக்காது வந்ததை என்னும் பொறுக்க முடியவில்லை.

"எப்படிப் படம்?" என்றேன் பேச்சைத் துங்குவதற்கு.

"படத்துக்கு என்ன" என்று அக்கறை இல்லாமல் சொல்லும் அவன்.

"படத்துக்கு ஒன்றும் இல்லைதான். அது சரி, இப்போது உன் மனதுக்கு என்ன?"

"சங்கடம், வேதனை" "தெரிசிறதே. காரணம் என்ன? இந்தப் படம்தானா? என்னை நம்பச் சொன்னுமேயுமா?"

"....."

"வேறு காரணம் இருக்க வேண்டுமே"

என்னை தீயிற்று பார்த்தான். வாயை முடிசுப்படியே இருந்தான்.

"எனக்குச் சொன்ன கட்டாதது?"

"அப்படியல்ல"

"சொல்வோம்."

"இப்போது வந்து வந்த நான்கு நாள்களுக்கு காலியில் நீ எப்படியும் அறிந்துகொள்வாய்."

எங்கனின் பூர்வீகவர் அடுத்தடுத்து உள்ள கிராமங்கள். அடுத்தடுத்த ஊர்க்காரர் என்பதிலும் ஏதோ ஒரு விசேஷ இனக்களும், பிடிப்பு ஏற்பட்டன; மனம் கிட்டிப் பழகினேன்.

மறுநாள் நான் காரியாவயத்துக்குக் கிளம்பித் தவாராய் நின்றபொழுது அவன் அறையிலுள் பிரவேசித்தான்.

"ஓ, விவரமா வா" என்றேன்.

புன் முறுவலுடன் வந்த விவரம் ஒரு காதல்கட்டிடமேனென்று போட்டான்.

"இதென்ன இது?" என்று கேட்டேன் பூர்வீகம்.

"தெற்றுச் சொன்னது"

அறையிலுள்ள மற்ற நண்பர்கள் தங்கள் தங்கள் காரியங்களில் ஈடுபட்டுப் பரக இருந்தனர். நான் காதல்கட்டிடம் பிடித்துப் பார்த்தேன். ஓரிடத்தில் விசேஷமாக என் கவனம் விழுந்தது.

"அவள் என்னைக் காதலிக்கிறாள்?"

"அவள் என்னைக் காதலிக்கிறாள்?" என்றிருந்ததைக் கண்டேன்.

"சரிதான் போ, கட்டிடம் இதுவா வியாதி. சரி, நேரமாகிவிட்டது. வரவேன் போயோம் பிறகு இதைப் பார்த்தோம்."

நான் காதல்கட்டிடக் கவலில் இருந்துக் கொண்டேன். இருவம் வெளியே நடந்தோம்.

சாயங்காலம் காரியாவயத் தீயிருந்து வந்ததும் உடைமாதிரி, முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு விவராயின் காதல்கட்டிடம் கையாட வந்து உட்கார் மெத்தைமீது படுத்தேன்.

நண்பர், நான் இதை வாயாவேயே சொல்லிவிடுகலாம். ஆனால் என் அனுபவங்கள், மன உணர்ச்சிகள் முதலியவற்றை

கைலாசம் கண்டேன்

(7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
குறுக்கே வந்தது. எங்கோ மனமும் மிதந்திருக்கலாம். தகுந்த சிந்தனை உட்கார் அறிவுடம் என்பது பவரின் அறிவிச்சாயல். நாளும்

இரண்டு தடவைகள் (இரண்டு தடவை) கொடுத்தது. அதைக் கவலை தாழ்ந்த அரியணைக்குப் படி கேட்டேன். சொன்னார். எவ்வளவு கம்பிக்கை! (அவர்கள் விழுப்

பயிற்சிறந்த அப்பளம் வெளிநாடு கிம் போடப் பட்டது.) மேலும் தொடர்ந்து நடத்தேன். உடைமாதிரி யம் இடியா நிற்கவும் பட்டேன்

மனித யாதி சீலோதரி ஒரு தீயிருந்திருக்கிறதோ உரும்குடைய உடைமாதிரி வந்தான். அக் கடைக்கு விழுந்த அவனின் தன் புகழத்தை நோக்கி இருக்க வேண்டும்; ஆராய வேண்டும் என்று அவன் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

5 ஆகிய விடபூரணி விடபூரணி வன்மம் முக்கில் தொகை, முறுகுக் கவலையிலே செல்வக் குழந்தை தாக்க, இப்பிடுவே கவல்க்குத் து காய் கவலையே இயங்கினால் 'போலி' வெங்கும் மனித வளர் தீண்ட வளி—சொதரி. படம் எடுத்ததற்கு கருமபூரண சட்டை அணி த்திருந்தான்.

எங்குமேயும் அதிர்ஷ்டத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டே நடந்தேன். சந்திர தூரக் கிம் மக்கை மேய்க்கும் இடைமீர் கட்டம் என்று வரவை மதித் தோக்கி நின்றது. இடைமீர் கட்டாரத்தை அடைந்தேன். அன்புக்காதல்தோடு அளித்த பாலி நிறைய அருந்தி மிதந்தேன். குள்ள தரிசுவக் கண்ட அதிர்ஷ்டத்தைப் பெற்றவிர்ப்போம்.

என்று அதிர்ஷ்டம் அன்பின் கிம் தின்று விடவில்லை. வழியில் வாய்க்கால், கவலையின் என் இடு சீலோதரிகள் மயமைச் செறிந்தார்கள். என்னை, அவர்கள் அன்புள்ளம்! நாம் கவலையாதிரிள் என்பதை அறிந்ததும் அவர்கள் அடைந்த கவலையைக் கொண்டும் தரத்தன்று. இதைத் தோன்றி இருக்கும் குறுக்கு இரண்டு

சந்திர ஒரு தீண்ட துணிவை சந்திக்கக் கட்டிவிருத்தான். வெள்ளி கிணியல் களும், மனிதரின் களும் அவளை அவல்கரித்தன. முக்கியமாக மார்க்கி அங்குள் விட்ட முள்ள விட்டமான கிணியல் காட்டி தந்தது. மனத்திற்குத் துண்டின் நின்ற மானைப் படம் பிடித்தேன். தனது செல்வக் குழந்தையின் முகம் தன் படத்தில் வரவேண்டுமெனவே அவன் பட்ட பட்டை திண்கும் போது தாயுள்ளம் என்பது என்க வென்று தனக்கு அறிய முடியாது. பட மெடுத்ததற்குப் பரிசாகக் காண்கை தன் கவந்த பார்த்தவையோடு, கரும பட்டி தந்தான். பெற்ற முறுவில்து விடை பெற்றினும், கமார் கமலம் வந்த விட்டேன். மாரி நேரமாரி விட்டது. ரேதி என்ற இடத்தில் P. W. D. வாடி விட்டித் தங்கினேன். (தொடரும்)

தற்பு பூரணமாக, கவல்க்கி குன்றும் சொல்லும் ஆற்றல் துரதிர்ஷ்டவசமாக எனக்கு இன்னும் கை வரவில்லை. அதனும் எழுத்து அந்தக் குறைவைத் தீர்க்குமா என்று பார்த்தேன்.

தெற்றுப் பார்த்தோமே, படம்; அது எங்கேயிருக்கும் கட்டிடத்தான்—போலி வெங்கும் போலி வெங்கும் ஒரு கம்பிள் விழுந்தால் தோன்றிவிடுக்கும். ஆனால் என்கோ ஏதேனாவே என் வாழ்வில் நான்கு கட்டித் தோட அனுபவத்தின் மறு பிரதி அது. அதன் காரணமாகப் பழைய திணியுள் கிசறப்பட்டு நான் நடந்த விதம் உன் மனத்தற்பு பார்த்திருந்தான் என்ற மனத்திண்கொள். இன்னும் ஒன்று, மனமே கவலையாக வந்து மேலே எழுந்தாகப் படித்து விட்ட பதில் சிந்தனை இடங்கள் ஏதோ வித்த உடைமாதிரி படலாம்; நண்பன் என்ற முறையில் அதையும் மனிதரால் என்றே நம்புகிறேன்...

என். என். வி. சர்ப்பிக்க கேட்டேன். கவல்க்கை கவல்க்கை கொண்டு, அரசாங்கக் கட்டிடம் பார்ப்பதும், மறுப்போடு உருமாசு திர்ந்த காவல். அப்படி, ஒன்றும் அதிக கவலையின் ஒன்றரை வகுக்களுக்கு முன் இருக்கலாம், போடியல் திண்கொள் மன்கொடுத் துத் தீயிருக்கிற இது தெரிந்து கவல்க்கி தந்தான். தன்மாதிரி என்று தட்டெழுத்துப் பழகுகின்ற ஒரு கழுட்டிடாரில் பவலி மில் சீர்த்து விட்டார்கள் என்கை.

அக்கே ஆண்கள் மட்டும் அல்ல; பெண்களும் வந்தார்கள். ஆனால் ஆண்களை விடும். என்னைப் பதறி உடைந்த தெரிந்திருந்தாலும் இம் விடத்தில் சொல்ல வேண்டிய அணியம் இருக்கின்றது. நான், தாழ்ந்து என் தோழி உண்டு என்பது பவல். அதாவது சிவமாக கவலைய வேறு வேறு மாட்டேன்.

பெண்கள் பகுதியில் எனக்கு விசேஷ கவனம் ஒன்று இல்லை. ஆனால் அவளிடம் பதறிக்கொண்டே உட்கார் கவல்க்கி இருந்தது. என்னைப் பொறுத்த கவலையின் அவன் 'அவன்' தான்—பெயரோ காரண ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது. தெரிந்த கவலையிற்றது அவளிடமும் ஏற்படவில்லை. அவன் கொஞ்சம் சிவப்பால் இருப்பான்; பாவாடை கட்டிடையே அணிந்து வருவான். அவன் அழகை கவல்க்கிப் பெண்ணை எதிர்பார்த்தோடு, என்னும் இயலாது. அவ்வளவு மேன்மை என்றதன்வசுத்தது. காரணம் மன்கொண்டேன் அழகை ரிக்க வேண்டும்; ஆராய வேண்டும் என்று அவன் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஆனால் பார்த்திருக்கிறேன். பாதலியை போடும்போது எதிர்ப்புறம் அதியைரப் பார்ப்பதில்லைவா? அப்படிப் பார்த்திருக்கிறேன். அவரும் பார்த்திருக்கிறேன். அது குற்றமும் அல்ல. அப்படிப் பார்த்துக் கட்டாது என்று தவன்மேல் வெறுப்பும் இல்லை. அதற்கு மானக் விருப்பும் இல்லை. ஏதோ நன்மென்மை ஒன்று இருந்தது உன் மன்தான். ஆனால் அது கெடுதல் அல்லவே. அதற்கு மெனக் ஒருவித திணியும் எனக்கு அப்போது இல்லை என்று உறுதியாகக் கூறுகிறேன். அப்படி ஏதாவது இருப்பதும் கந்த அபத்தம் என்று அவர் அனத்து தீயித்த தான் திடமாக நம்பினேன்.

இப்படி அவனும் நானும் இருந்தோம் பற்றி இருந்தார் திண்க்காமல் ஒவ்வொருத்தரும் தம் தம் போக்கிலே நடமாடி ஒன்று மாநகிகள் மறைத்து விட்டன. தெளிந்த (13-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆனந்தா லேகியம்
இதன் குணத்தை ஒரே நாளில் அறிந்து கொள்ளலாம்.
நிர். 174, ஆனந்தா வைத்தியசாலை என்ற விவாதத்தைப் பார்த்து வாங்குங்கள்.
ஆனந்தா லேகியம் நான் தோளும் மலையத்தை கமமாகக் கழித்து, அசதி, சோம்பல், மெல், கால், கை, கழுக்கவில்லை வலி, அதிரணம், பரிசீலமை, பித்த வாய்வு, புளியெப்பம், வயிற்றுப் பொருமல், வலிற்று வலி, இடுப்பு வலி, தொகுக் வலி, சிரம்து, பற்றுசன், சோழி, தேமல், நெஞ்சு வலி, நிராகம் காதல், கண் கரிச்சம், உன்னைக் கால், கை கரிச்சம், வாய்வுக் குத்து, தொகுக்கல், சகலவித வாய்வுகள், வாதக் கடுப்புகள் முதலிய அநேக விவாதிகள் நீரும். சில காலம் சாப் பிட்டு வந்தால் மூல விவாதி அடியோடு தொலிந்து போகும். பத்தியமில்லை.
வாரியது ரூ. 5-75, சிறியது ரூ. 3-00.
இத்துடன், "ஆனந்தா கதைகதை"த் தேய்த்த வந்தால் அதிக உஷ்ணம், தன் கரிச்சம், மூலக் குடு, பித்த மயக்கம், கை கால் வலி முதலான அநேக விவாதிகளை நீக்கி மூலக்கு குளிர்ச்சியையும் கண்ணுக்குப் பிரகாசத்தையும் கொடுக்கும். சகல விவாதிகளுக்கும் விபரமடங்கிய கேட்டோக் எழுதினும் இதுமாக அனுப்புவோம்.
வாரியது ரூ. 5-50, சிறியது ரூ. 3-00.
வி. பி. பி. செவடி வேறு.
தயாரிப்பாளர்: ஆனந்தா வைத்தியசாலை
நிர். 174, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-1

கண்டது கற்க.....

இந்தப் பகுதிக்கு நேயர்கள் கூட வினாக்களும் விடைகளும் எழுதி அனுப்பலாம். ஏற்றவை அவரவர் பெயர்களுடன் வெளியிடப்படும்.
ஆசிரியர்: கதந்திரன்

1. பிரானிகளை அணுபித்த நீண்டாமவே தொலையில் இருந்தபடி தாக்கிக் அவற்றைத் தனக்கு உணவாக்கிக் கொள்ளும் ஒருவகைப் பாம்புகள் இருக்கின்றன. எங்கே என்று சொல்ல முடியுமா?
—**யோ. சிதம்பரநாதன், செங்கவடி.**
2. 'பிஸ்டல்' (Pistol) என்று ஒரு வகை கைத்துப்பாக்கி உண்டல்லவா? அதைப் பெயர் எப்படி வந்தது?
—**கோ. ஜூரிதாஸ், விளிதொச்சி.**
3. நான்கு காக்கள் இருக்கும் நடவாத மிருகம் எது?
—**எஸ். தில்லக்குழந்தை, கணேசபுரம்.**
4. இலங்கையில் முதன் முதலாக எப்பொழுது ரயில் ஓட்டப்பட்டது. எவ்வெப் பகுதிகளுக்கிடையே அது ஓடியது?
—**சி. ஜோதி, குருதாசல்.**
5. தமிழ் நாட்டிலே வாடுவெயில் போராட்டம் நடக்கிறது. வாடுவெயில் 'ஆஷாஷாணி' என்று இத்தியில் சொல்வாமல் 'வாடுவெயில்' என்று தாய் தமிழில் சொல்லுங்கள் என்று அங்கே போராடுகிறார்கள். நம் நாட்டில் வாடுவெயில், 'வாடுவெயில்' என்ற அழைக்கப்படுவது நடுத்தர நாள் பெருமை அடைகிறதும், எப்பொழுது இலங்கையில் வாடுவெயில் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது?
—**ஆ. ஜெனத்தினம், கொழும்பு.**

2059-ம் ஆண்டில் வாழப்போகும் மனிதன்

விஞ்ஞானம் ஆண்டிதரங்கு புதிய பல சாதனங்களும் கண்டு வேகமாக முன்னேறி வருகிறது. மனிதனது வாழ்க்கையும் ஏன் போஷாக்கையும் பற்றிய வயத்திய விஞ்ஞானமும் இவையறது வளர்ந்து வருகிறது.

இன்னும் நூறு ஆண்டுகளில் மனிதனது வாழ்க்கை எத்தன்மையதாக விளங்கும்? அற்புதவை அன்றும் கவையான கேள்வி இது.

பேராசிரியர் பூரி பிரஸோவ் 2059-ம் ஆண்டில் வாழும் போதும் மனிதனது வாழ்க்கை பற்றிய சில அதிகார விவரங்களை இங்கே எடுத்த முயற்சியுள்.

நாம் 2059-ம் ஆண்டில் வாழ்வதாக நினைத்துக் கொள்வோம். உடல் உழைப்பிற்கும் மூளை உழைப்பிற்கும் இடையே எவ்விதமான எல்லைக்கோடுகளுமில்லாமல் போய்விட்டன. உடல், உணவும் இவை இரண்டிலும் மனிதன் முரண்பாடற்ற சீரான வளர்ச்சியடைவதற்கு வேண்டிய எல்லா நினைவுகளும் ஏற்பட்டு விட்டன. தேசப் பொருளாதாரத்தின் எல்லைப் பிரிவுகளிலுமே மனிதன் அனுசந்தியை உபயோகித்து வருகிறான். இயற்கை சக்திகளை அடக்கியாகுகிறான். எனினும் மனிதனது உடல்வலிவும் ஆற்றலும் இதனால் குன்றிவிட்டன. நாடு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்ததைவிட எல்லாவும் இப்பொழுது கூடுதலான வலிவும் வளப்பும் உடையவர்களாக விளங்குகிறார்கள். எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியுடன் தொன்று குறிகள், கவலைகளின்றி வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் சாப்பிடும் ஆகாரம் பெரிதும் குறைந்ததுவிட்டது—இதைக் கேட்டு நீங்கள் பயந்துவிடக்கூடாது.

வான போஷாக்கு அணிகின்றன. ரொட்டி அல்லது இறைச்சியைப்போல் வாய்க்கு இதமாகவும் கவையாகவும் உள்ளன; அதே சமயத்தில் ரொட்டி அல்லது இறைச்சியைப் போலல்லாமல், பரிமாணத்தில் மிகவும் சிறியதாகவும் உள்ளன. தண்ணீர் குக்குப் பதிலாக எவ்வொருமீ தீர் வாயுவின் சமவிகளின்

21ம் நூற்றாண்டு உயிர் இரசாயன விஞ்ஞானிகள் மாவு சத்துக்களையும் (கார்போ ஹைட்ரேட்டுகள்) மற்ரும் புரத சத்துக்களையும் கூட செயற்கை முறையில் தயாரிப்பதற்கான முறைகளை வகுத்துவிட்டால், பல புதிய சேர்க்கைகளை வகைக்கள் இப்பொழுது உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவை கூடுத

உண்மையில் நிகழ்கின்ற அழகிய காட்சிகளை நன்குரசித்து இன்புற்ற புலவர்கள் தாயில் புறவத் போல் உலரும் இன்புறவதும் என்றுவிரும்புவராதவிட அழகு தமிழ்க் கவிதை மூலம் படமாக்கித் தந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் நம்மில் பலர் அக்காட்சிகளைக் கண்டு களிப்பாது வாண்பா வினாக்கள் விடுகிறார்கள். ஆனால் பயிற்சும் மாணவா நிலையில் உள்ள நாமோ எண்டு கவிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்று விடுகிறோம். இதுவரையில் பல கார்டுகளைக் கண்ட நாம் இங்கோர் காட்சியைக் காண்போம்.

"மழைப்பொழிய ஆயத்தம். மேகங்கள் திரண்டு குவிக்கின்றன. மயில்கள் ஆடுகின்றன. குயில்கள் வாடுகின்றன. குரவ்கள் ஓடுகின்றன. கரடி, மாள், புலி, மறை என்பன அச்சமடைகின்றன. மனித்கைகள் தகர்ச்சி உறையுள்ளன. உதிரிவின்றன. மலர்கள்

வளம்மதி

சுதந்திரன் மாணவர் மன்றம்

அன்பின் தமிழி
நின் அன்பும் கண்டு ஆவத் தங்கொண்டேன். இந்தியா திரியாக மணக்கமறும் மொழியிலே எழுதி, என் மனம் மழிச் செய்துவிட்ட உன்னை என்மால் போற்றும் ஊம்-புகழாமலும் இருக்க முடியாது. "கடைநகர் கற்க அதற்குத் தக திற்க" என்றான் வான் புரது வள்ளுவன். போதனைகளைப் பெற்றேன்

நல்லது சொல்லிடுவேன்

18-2-59-ல் தன்பர், மு. இரத்தினசிகம் எழுதிய கடிதக் கட்டுரைக்கு பதில்

"வெடித்தவான்"
மட்டும் போதாது. அவற்றை நம் சாதனைகளைக் காட்டக் கூற வேண்டும். அப்போது தான் நாம் சுற்றதம் படைக்க காண முடியும்.

படி நடத்த காரியமா திருவாயாசு. தென்னு தமிழ் மக்களுக்கு தீர்ப்பாதிக்க நினைத்த வள்ளுவனார் தன் வளங்கூறையாத் திருக்குறளியே

"எப் பொருள் பார் பார் காங்க் கேட்பினும் அப்பொருள் வெல்பு பொருள் காண்பதறிவு"

என்ற அரும் பெருமான் மையை அனை உலகுக்கு மனிதரும் போத்தான். ஆனால் அவ்வளவு வலிப்பு நடத்த நாட்டுக்கும்-மக்களுக்கும் தக்க தொண்டு புரிவார் ஆவிரத்தி யொருவரே என்று எவரும் எவரும் மறுக்க மாட்டார். "பாடு படுபவனை எதிர் பாறாதே" என்றார் ஒரு பேரறிஞர். அவர் சுற்றும்படி நடப்பொன்ற நாம் எவர்க் கிட்டு வான் விடலாம். "சொன்னால் பார்த்தால் எவிய அசுவாசு சொல்லிய வள்ளலு சேவல்" என்கிற திருமறை. அது எவ்வளவு உண்மையானபடி உலகம் பெரிவர்கள் வாழ்க்கை கவித பாத்தான் போன். படித்துக்கொள்வார் வலி வாழ்க்கை அதுவாகக் கூட இத்திருமறை தக்காட்டாரும். இத்திருமறை விதிக்கக்க விளக்கிபாடும்-விளக்கவேண்டும் ஒரு சிறை. அவர்கள் தம் பட்டிகளில் தீவும் இடம் பெற வேண்டுமென தேடுகார-மாமார தீர்க்கிள் தேன். தீப்பொதுத் தொண்டி விடுபடப் போவது கேட்டுப் புண்காக்கித் தமக்கென்றேன்.

அவர் பெருமை பாருக்குண்டு?

பேர்ப்புரணி பாடியவர் தமிழரல்லோ! புறமகத்தை அமைத்தவருந் தமிழரல்லோ! பார்முழுதுக் கொடியர்ப்பி ஆண்டவர்கள் பகைவருக்கு மிரங்கியவர் தமிழரல்லோ! சீர்மணித்த இலக்கியங்கள் செய்தவருக்கு சிங்கார இசைநடனங் கண்டவரும் மாப்பதனில் தைத்தவெல் கையில் வாங்கி மாய்த்தவரும் எம்முத்த தமிழரல்லோ!

மண்கற்கள், மலைநதிகள், மக்கள்தம் மின் மனத்திருத்தி நல்லறிவு பிறக்குமுள்ளே தன்மதியாய், தளர்க்கொடியாய், காணியங்கள் தருமரமாய், பழமொழிகள், உருப்பெற்றவே கண்ணாக உபிராக நின்று என்ருங் கன்னியாய், கன்னல்கவை பளித்தா; இன்பப் பண்ணாகப் பார்முழுதுக் புகழ்வினத்த வபந்தமிகழைக் கொண்டவருந் தமிழரல்லோ!

உலகுக்கு ஒளிவிளக்கா யமைந்தகுறள்; உயர்கற்பின் நிறைகூறுஞ் சிலம்புச்செல்வம்; நல்லறிவைக்கு மயவைதந்த ஆத்திருடி; நல்லறப் பெருநிதியாக் கொன்றவைத்தன்; பலத்தமங்க் கூடியுள்ள கவிஅமரன்; பாரதியாய் நந்திட்ட கவிதைச்செல்வம்; நல்லவழதாய் கொண்டிருப்போர் தமிழரல்லோ! நினைவத்தி வவர் பெருமை பாருக்குண்டு?

—**முக்குமார்**

ஒன்றான தியுதிரியத் தை த மிகச்சொற்ப அளவுகளில் உட்கொள்ளுகிறார்கள். இதன் விளைவாக மனிதனது ஜீரண உறுப்புகளின் செயல் முறைகள் அறவே மாறிப் போய்விட்டன. இந்த தீர்வாய் சமனி, மனிதனது உடலினுள் போஷாக்குப் பொருள்கள் சிதைவுற்ற மாறுபடவைத் தான் உட்கொள்ளித் படுத்திருக்கிறது.

இலக்கிய இன்பம்

சொரிவின்றன. மரங்கள் முறிக்கின்றன. இவ்வளவு நிகழ்ச்சிகள் நிகழும் வேளையில் "சோ" என்ற இலையொரு மழைப்பொழிந்த தன்முனை நது" இந்த நிகழ்ச்சிகளை நமது கன்னித்தமிழ்ப்புலவர் கிணத்தம்மீ என்பவர் படம் பிடித்துத்தந்திருக்கும் செய்லிபாய் பார்ப்போமே! அதைப்பல தடவை உள்ளி உள்ளி உள்ளம் பூசிப்போமே! "கருமால் ஆட்குயிலினம் வாடக் கவினம் ஓட்கரடி புலவாய் பெருபுலி ஆனித்திரன் மறை சார புறமுழை பதற்க்கிடுகிடவே அருமுழை தவழ்குரு மலை தகாத து இவியின் முத்துநிர்தாவே சொரிமணி அகிலம் பல்மரம் முறிபச் சிவானாம்

கண்டது கற்கப் பண்டிதஞுவான்

- (விடைகள்)
1. அப்படிப்பட்ட பாம்புகள் ஆபிரிக்காவில் உள்ளன. அவை நாக பாம்பு இயத்தைச் சேர்ந்தவை. தொலையில் இருந்தவாறே தமது நிகழ்வுகளைப் பற்றி பிரானிகளை அவை புது முறையில் தாக்குகின்றன. இருந்த இடத்தில் இருந்தவாறே தொலையில் கண்ட பிரானியைக் கண்டவர்கள் ஒரு வகை விஷத்தைப் பாச்சம் சக்தி அயற்றிற்கு உண்டு. கண்ணில் விழும்பட்டதும் பிரானி குருடாகி விடுகிறது. பின்னர் தான் பாம்பு அருகில் போய் குருடான பிரானியை இரை கொள்கிறது.
 2. பிஸ்டல் என்ற வார்த்தை அந்த மாதிரித் துப்பாக்கி முதன் முதலில் செய்யப்பட்டதால் அதற்கு அந்த வார்த்தை பெயராயே வைக்கப்பட்டது.
 3. நான்கு காக்கள் இருக்கும் நடவாத மிருகம் முயல். இது முன் இரு காக்கையும் முதலில் வைத்து, பின் இரு காக்கையும் சேர்த்து பொதுவாகப் பாய்ந்தோ அல்லது தத்திப்போதான் செல்லும். அதை நடவ என்று சொல்ல முடியுமாது.
 4. இலங்கையில் முதன் முதலாக 1867-ம் ஆண்டில் தான் ரயில் ஓடியது. அது கொழும்புக்கும் கண்டிக்கு மிடையில் ஓடியது.
 5. 1936 டிசம்பர் மாதத்தில் இலங்கையில் வாடுவெயில் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

2-வது குதூகல மாதம்

சிங்ஸ்லி (கொழும்பு), பிளாஸா (வெள்ளவத்தை) வெலிங்டன் (பார்டியானம்)

மொடர்ன் (பண்டாரவன்) லக்ஷ்மி (இரத்தினபுரி) சென்ட்ரல் (மாத்தூர்)

பதியக்தி

ஜெமினி கணேசன்,
சிவாஜி கணேசன்,

சந்திரபாபு, தங்கவேலு, நடித்தது

கதை வசனம்:

டைரக்டர்:

சோலை மலை

பீம்சிங்

எமது அடுத்த வெளியீடு!

பொம்மை

கல்யாணம்

சிவாஜி கணேசன், ஜமுனா,
வி. நாகையா, ரங்கராவு,

பிரண்ட் ராமசாமி,

மை வைதி

முதலியோர் நடித்தது.

டைரக்டர்:

ஆர். எம். கிருஷ்ணசாமி.

